

DDM Trutnov 20.4.2017 - Cesta za slonem

Je to již týden, co jsem vyhrál bitvu s Tondou na horské dráze o vítězství v DDM cupu a mám dodat reportáž. Ale o víkendu byl BPA Cup v Nové Pace s povinnou účastí v pátek a tak nějak zatím nebyl čas.

Mám-li být upřímný, moc se mi do Trutnova nechtělo. Tentokrát se nikdo další z Hradce ani okolí nepřihlásil, jen mě zajímala ta španělská akvizice, o které psal Tonda v konferenci. Že by nalákal Dida?

Ale udělal jsem moc dobře, že jsem přijel. Vzal jsem obě své děti, které mohli díky startu v jiných skupinách vyžít naše jediné autíčko, co jsme měli (podvozek Honda, motor Proslot 16D z pytlíku - v Trutnově jde hlavně o to, aby vám to moc nejelo a ovladač dost brzdil, zejména na červené). Ovladač CarSteen se dá dost široce nastavovat, tedy pokud to s ním troch umíte. Na Trutnov skvělá kombinace.

V C skupině svedli nelítostnou bitvu oba nejmladší Třískové s jakýmsi Tomášem, který s nimi držel krok a díky poslední modré drážce, která je o dost lepší než červená a žlutá, na kterých končili oba místní pohodáři, skupinu nakonec vyhrál. Tím si trojice podělila sedmé, šesté a páté místo celkově.

V B skupině startoval Marek, Bára a mladý Dido (vlastně se jmenoval Dani - asi podle Pedrosy z MotoGP). Skvělé ježdění, zjevně lepší než mladé pušky v C skupině. Dani byl na horské dráze poprvé den či dva před závodem, ale vedl si více než skvěle. Nicméně na Marka neměl, ten nebyl na závodech poprvé a snadno jej porazil. Pořadí tedy bylo Marek, Dani a Bára.

A konečně skupina A. K dispozici byli jen dva žáci, konkrétně dobře známí Lukáš T. a Adam T., oba z Trutnova, a bylo třeba dodat do jejich skupiny nějaké to křoví. A tímto křovím jsem byl já a Tonda. V závodě seniorů jsem měl cestu k vítězství (a tím pádem i k reportáži) otevřenou dokořán, neboť Tonda kromě závodění ještě ovládal počítač a dráhu, kterou bylo třeba na konci každé jízdy ručně vypínat. I takové vychytávky v Trutnově potkáte. V žácích na Lukáše jako obvykle nikdo neměl. Nicméně Adam zajel na chlup stejný počet kol a dílků jako Marek z B skupiny, čímž se poprvé v historii na druhém místě umístili dva jezdci. Protože na Krakonošově panství se nesmí švindlovat, když jsou dva druzí, tak ten, co je za nimi, získá

pomyslnou bronzovou medaili. Proto se nám přihodilo, že ač se do závodu zapsalo a skutečně závodilo osm žáků, poslední z nich obsadil krásné sedmé místo.

A konečně soutěž karoserií. Nikdy to osobně nechci rozhodovat. Každé z dětí chce vyhrát a v sázce je tolik. Pocity radosti i zmaru, ukřivdění i nadšení. Proto je vždycky třeba oslovit někoho, kdo nepatří k vám do rodiny. A díky zahraniční návštěvě Tondovy velmi pohledné "kamarádky z dětství" jsme měli jasno. Zase do toho namočíme ženskou. Ale ona taky nebyla hloupá. Okamžitě předala své povinnosti své malé dceři, která do závodu na autodráze (prozatím) nenastoupila a mohla být tedy objektivní. Tedy až do okamžiku, kdy mezi karoseriemi zahlédla tu svého bratra ozdobenou krásně barevnou španělskou vlajkou. Potom neváhala a tahala ji pořád dopředu. Nicméně maminka byla proti s tím, že to nejde. Po troše diskuzí a protlačování osobních zájmů těch z nás, kteří řídili auta ze závodů domů a chtěli mít na řízení alespoň troch klidu, si ceny za nejkrásnější karoserie rovným dílem rozdělili Marek, Adam a Tomáš.

Tím to celé skončilo, rozdaly se ceny, mezi kterými byla i část karoserií poskytnutá jistým panem Miloše z Prahy, a jelo se domů. Cestou tam se povinně zdraví slon Karel (aby výpravě přálo štěstí) a cestou domů se mu děkuje. Ještě štěstí, že na trase z Trutnova do Pardubic není žádný McDonald, to bychom přijeli zpět ještě déle. Takhle jsme dostali vyhubováno jen proto, že jsme nějak zapomněli zařídit před odjezdem domácí úkoly obou závodníků. Ale co na tom, závody to byly skvělé a příště jedeme zase...

Díky a na viděnou.

Doctor

